

Br. 5. Našast kod sv. Ivana blizu Dobrinja pred tri godine od Mate Perića.

Br. 6. Našast sedam godina prije za kopanja u okolici *Kreminjaki* občine Vrbničke jedan metar duboko od Ive Brusića.

Br. 7. Našast na Rasopasnom pred četiri godine od Ive Grdinića.

Br. 8. Našast pred četiri godine u Gostinjcici blizu Vrbnika od Ive Žutića.

Br. 9. Našast u okolici Dobrinja od Mike Pavačića Sartorića.

Br. 10. Našast na Rasopasnom pred četiri godine od Ive Jakominića Musurinčića.

Br. 11. Našast u Vrbniku pred devet godina od Andre Vitezića.

Br. 12. Našast pred tri godine kod sv. Ivana blizu Dobrinja od Mate Perića.

S. Lj.

Nešto o slogu u gradjevinah i ornatih starih Hrvata.

(Tabla II.)

Dali su Hrvati imali kakav osobiti slog *stilum* u gradjevinah, koji bi se mogao narodnim nazivati? do danas nije se osudio nitko utvrditi; jer kako su se preko viekova susljedno nasljedovale nad državom bujice i zlogodine političkih prevrtaja, tako su one sa zemljom srazile sve spomenike naroda i veličanstvene zadužbine naših kralja, kako danas brž neimamo nijednoga spomenika onih doba.

Gdje naš stolni Biograd na moru, gdje li Bijać kraljsko ras-košje, izmedju Trogira i Solina? Gdje bogate opatije u Solinu, za krunitbu i pokopanje kralja? Gdje prestolnice hrvatskih biskupa u Ninu i Kninu? Gdje gradovi bana, župana i velmoža? Sve danas leži zatrpano u niemih grudinah ogoriela kamenja, u tamnih ruševinah trnjem zaraslih gromi a!

Dalmacija. koljevka Hrvata, sčepana s mora od Mletaka, zar da izbrišu svaku narodnu uspomenu; razkopaše do temelja bedeme i sgrade Biograda, Nina i Šibenika, te ih zamieniše svojimi, na koje nasadiše krilatoga lava, da do danas zieva sa ostanaka njihovih sgrada i tvrdjava. S kopna poharaše Turci i razkopaše Bribir, Bieline, Karin i ostale gradove po Bukovici i Kotaru, kao što su prvo razrušili one izmedju rieke Cetine do Krke; zapalili stolne

crkve Knina i Skradina, biskupske i kanoničke dvorove, plemićke palače i sve što bilo divno i uzorno, te po svom nazoru zamieniše džamijama i munari, visokimi tančicama, čardaci i oblicami, od kojih nam na sve strane preostaju žalosne uspomene.

Od starih dakle hrvatskih gradjevina, bilo u crkvah bilo u drugih sgradah, uzalud bi tražili da upoznamo oblik i slog onoga vremena, izvan u jedinom Zadru. Samostan duvna benediktinka sv. Marije, načinjen od Čike sestre Velikoga kralja Petra Krešimira i kćeri joj Vekonege; ali nebi se smilo tvrditi, da bi i ono bilo što izključivo hrvatsko, jer u gradu napućenu ponajviše latinskim življem, i ako hrvatskim novcem, pravljeno je latinskim slogom.

Neki misle, da divna velika vrata na pročelju stolne trogirske crkve, u vanrednom slogu, drugovačijemu od ostale gradjevine, mogla su jedino biti ondje donešena iz Bijaća, gdje su resila kraljev dvor; ali to se do sad nije ničim dokazalo.

U Ninu i Šibeniku, gdje su naši kralji stanovali, sabore držali i povlastice dielili, neima nikakve uspomene o sgradah i kakvom osobitom narodnom slogu.

No nemožemo nade gubiti, da što se dosle nije pronašlo i dokazalo, a da se to odsle nebi iznielo na svietlo i dokazalo, a da to vrieme nije daleko, možda će djelo pokazati.

Do sada vrlo smo se bavili rimskimi starinama i za njih ulagali dosta truda i novca, te se i dalje turismo u predhistorička doba kamena i bakrena; a što poduzesmo ili bar pokušašmo za naša narodna? Eno će nas kninske izkopine od sna razbuditi i gorskim ukorom opomenuti, da se što bolje sjećamo naših narodnih starina, proučavamo nieme spomenike i proslavimo našu otačbinu.

O kninskih narodnih spomenicah progovorio je naš Viestnik god. 1883 br. 2. str. 52, pa i ove godine br. 3. str. 78. Iza toga vremena pokušane su nekoje izkopine u Biskupiji i odgovoriše ne očekivanim velikim uspjehom, po čemu može se već danas tvrditi pa i dokazati, da su Hrvati imali neki svoj osobiti pravo narodni slog u narisu i nakitu na gradjevinah, koji se sličan i jednak vidi u Kninu, Solinu i po kotarih; što će strukovnjaci bolje proučiti i ocieniti.

Pruga nove željeznice od Drniša do Knina udariti će pravo po sred razvala starinskoga *kaptola*, koga zajedno sa biskupijom utemelji na polovici XI. vieka naš kralj P. Krešimir.

Sgrade ovoga kaptola leže na odignutom humku s južne strane grada Knina, i od istoka juga zapadu obkoljuje ga rieka Krka, gdje u nju utječe riečica Kosovčica.

Sgrade su bile opasane jakim zidom, koji jedin još postoji sa istočno sjeverne i zapadne strane. U nutri bijahu dvorovi kanonika i na sriedi sborna crkva Sv. Bartula. Kroz ove sgrade zemljom sražene prodrieti će pomenuta pruga željeznice, te će razmetnuti zadnje ostauke one narodne zadužbine; ali će u isti mah naći drevne spomenike, koji će potvrditi dalje iztaknuto mnenje, o osobitom slogu i *ornatu* gradjevina.

Zemljište je svojina Franovačkoga samostana u Kninu, te je utvrdio pogodbu, da svi arkeologički i starinski predmeti budu predani Franovcem, koji jamče za njihovo uzdržanje.

Sad sledi radnja sa dvaju krajeva, a do koji dan udarit će pravo u pomenute stare sgrade. Do sada unišli su na dosta popriečnih zidova i grobova, što bi potvrdjivalo mnenje, da stari veliki varoš Knin, u kom o polovici XV. vieka bijaše do stotine plemićkih obitola, nije mogao stati pod klisuram tvrđave, uz obalu rieke, gdje se je sadanji varoš sgrurio, nego se je ravnim poljem krilio k iztoku Biskupiji i k jugu *Kaptolu*.

Do sada je nadjeno ungarskih novaca, ključa i kojekakvih kovnih predmeta, ali na žalost neima tko ih sabira i nadgleda, nego nevidno prolaze u tudjinske ruke; samo kamenja dolaze u samostan! Izmedju kamenja ima nekoliko komada rimskoga sloga, pa i koji nadpis vrlo oglodan. Prilažem jednoga na br. 10 svom pomnjom prepisan, ali meni ne razuman¹.

Po prilici rimska kamenja biti će donešena u staro doba iz Tepljuha (*Promon*) i uložena u one hrvatske sgrade, jer se ondje ne može znati, da bi bila koja latinska naselbina.

U Biskupiji do pet kilometara uprav od grada u istok, gdje bijaše stolna crkva Sv. Marija Obla i biskupski dvorovi, uzanju stajaše prostrano grobište i u sred njega crkva sv. Luke. Ovo katoličko grobište i danas postoji sa velikimi mašeti i znakovi, ali je crkva sa zemljom davno sražena. Sadanji župnik Knina Fra Luiz

¹ Sasvim jasan ako ga sravnite sa nadpisi nadjenimi u Vrliki i u Danilu (C. I. L. III. str. 361—365). Vlastita imena na *icus, oculus, ecus* dolaze često i u istarskih nadpisih, te o njih veli Mommsen: *nomenclatura haec, quam proprie Illyricam dicere licebit* (l. c. V. I. p. 44.).

Marun sa pripomoći puka želio je ono grobište zaokružiti, da živina po njem ne hoda, što je dielom i ovršio i bio nasadio pitome gore na ures mjesta, te istodobno stao čistiti ruševine crkve, odlukom, da bi ju popravio i povratio službi božjoj. Kroz malo dana srdčenoga rada, trud mu se obilato naplatio; izvadiše iz ruševina do petdeset komada finoga kamena narisana i liepo navezena, ter sve donesoše u dvor kninskoga samostana, gdje ga može svak razgledati. Dok se je župnik i ostali katolici tješili liepom nadom i divnim uspjehom, na jedan mah, kao grom iz vedra neba, zadesi ih velika nesreća!

Sljedbenici grčke vjere, zar boječ se, da će iz onih tamnih grobova izaći pokopani Hrvati i njih potjerati sa svojih baština. razmetnuše cgradu, sasjekoše vočke posadjene, i pod okriljem suvjernika občinskoga upraviteljstva zaustaviše radnju, i sudbeno zapravdaše katoličkoga župnika i njegove pučane, da su tobože povriedili vlasništvo seoskoga pašnjaka! Tim još jednom pokazaše bratstvo, nepristranost, slobodnjačtvo i snosljivost, kojimi se hvasta njihov *srbski list*; ali o tom nećemo dalje, dokle pravda ne svrši; jedino možemo žaliti, što je tim prkosom obustavljeno liepo poduzetće, koje da bude posliedilo, danas bi učenjake vrlo zanimalo.

Pomenute ploče u Biskupiji našaste u ruševini crkve Sv. Luke i donešene u dvor kninskih Franovaca, neke su vrste bieloga mramora nalik *cipollino*, kakva se u Solinu dosta vidi u stubovih, sarkofagih i drugih radnjah. One su rešile unutrenji koji dio crkve, kao zidni podstavi *rimessi, rivestimenti*, ko što su mramornimi pločami talijauske bažilike. Sve su jednake debeline od 10 do 12 centimetara, široke 20, 30 do 40 cent., kako je na njima koji slog u risanju donosio; dugačke do jednoga metra.

Sve su razmjerno dubljene, kako su željeznimi kukami jedna s drugom bile spojene. Riedko je koji komad cio, ali kad se nastavi kopanje, nadati se je, da će se naći komadi i slog dobro sastaviti. Ove su ploče sve narisane i izradjene neobičnim osobitim slogom. Ja sam pokušao nekoje veće komade naslikati jediuo za primjer, pošto niti sam toga učio, niti se risanjem bavio, kako očituje moj pokušaj; jer dokle su one slike pravilne i u pravom razmjeru, moje su krive i nepravilne, što će vještaci lasno popraviti¹.

¹ Dotičnu Tab. II, pravilno nam izradio po Zlatovićevih nacrtih g. Martin Pilar, komu na tom daru najtoplija hvala. Ured.

Narisi i slike sve su u *bassorelievo*, samo udubljene, bez vele izrazita ili iznosita. Neke pokazuju ptice *Br. 1.*; neke prepletene kolobare na uzle i zavojke *Br. 2.* Na jednih su škuljke i svodovi sa granami i listovi *Br. 3.*; na drugih su zavojci i navezi sa cvietovi *Br. 4.*¹ Neki su pravilnimi brazdami *Cornici* i zavojci *Br. 6.*; a neki sa jednako prepletenimi kolači i u njima cvietovi *Br. 7.*; ili same grane sa lišćem *Br. 8.* *Br. 9.* valja da bijaše posuda svete vode uzidana. Naliči stupi (*mortajo*); visoka i u promjeru široka 47 cent. One strane, što bijahu uzidane, nisu narisane, a sprednju, pokaziva slika.

Na ploćah, gdje je završio cieti ures, naokolo bijahu pismena latinskih i gotičkih slova; ali na ono malo komada još se nemože sastaviti smisao nadpisa. Vidi na *Br. 1.*

Ako se je ovoliko ovakih narisa nalazilo u grobnoj crkvi možda okolo groba koga velmože, zar se nemožemo nadati, da će ga biti čudo veće u ruševinah stolne Sv. Marije Oble i sborne Sv. Bartula u Kapitolu? Od ove zadnje u davnija vremena uloženo je nekoliko komada u sgradu franovačkoga samostana u Kninu, jednakim narisom.

Itto zašto cieniimo, da je to osobiti narodni slog nakita i narisa starih Hrvata, što potvrđuju jednake ploće isto onako naslikane i urezane, što se nahode u krštenici Sv. Ivana u gradu Spljetu, ondje donešene iz zadužbina hrvatskih kralja u Solinu. Na jednoj od njih izmedju narisa urezan je kralj; sjedi krunom na glavi, i do njega doglavnik drži mač, a pred nogama ničice jedan leži, kao da prosi koju milort. Jedan učenjak u toj slici upoznao hrvatskoga kralja, a naš veleučeni starina Iv. Kukuljević po istoj slici opisao i naslikao krunu hrvatskih kralja. Zar da taj spomenik nebi mogao prikazivati velikoga kralja P. Krešimira, koji je u Kninu i Solinu zadužbine temeljio, ter od istih graditelja i risatelja, istim slogom rešio hrvatske crkve u Kninu i Solinu? To će dalja iztraživanja dokazati.

Sličnih narisa hrvatskih doba vidjesmo na komadiah u Bribiru, na ploćah u Sonkoviću kod Sv. Marka i još gdje na grobovih.

¹ Ovakovi zavojci i na Branimirovom spomeniku od g. 888 (Rad XXII. Slika.), gdje i nješto slična donjemu nakitu kropionice (br. 9).

Uzdamo se dakle, da će se u samom Kninu dosta toga naći, da se može označiti ova narodna umjetnost, a druga će mjesto posvjedočiti i potvrditi, osobito kada se poduzmu iztraživanja u Ninu, Biogradu i drugih mjestih; ali bi se htjelo mara i rada, a osobito dobre uprave, navlastito zaslužnoga ravnatelja muzeja i arheološkoga društva, komu posvećujemo ovu uspomenu; te ćemo moći ponosom pokazati drugim narodom, da su i Hrvati imali svoj osobiti izvoran narodni slog u rezbariji i narisu onih vremena, kada nit drugi narodi u tom nebijahu napredniji.

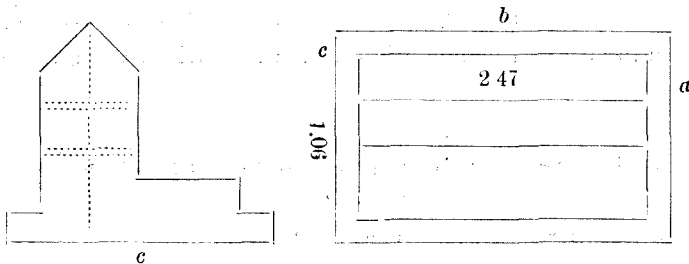
Cijenimo da ovaj predmet zanimati će hrvatsko arheološko društvo, ter da će se i muz. ravnateljstvo odvažno zauzeti, da u Kninu preporučí, da se naše starine ne raznose po tudjini, nego da se nabavljaju za narodni muzej, i da će se isto pobrinuti, da koji strukovnjak prouči nadjene predmete, i o njima točno izviesti.

Fr. Stip. Zlatović.

Starobosanski nadpisi u Bosni i Hercegovini.

(Vidi str. 115).

II.

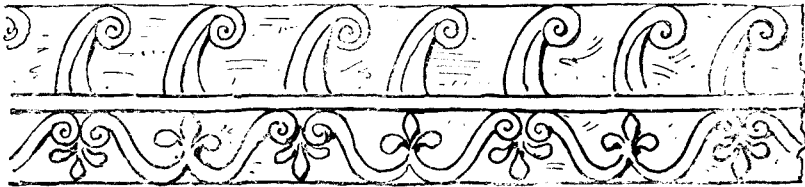
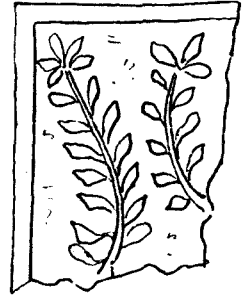
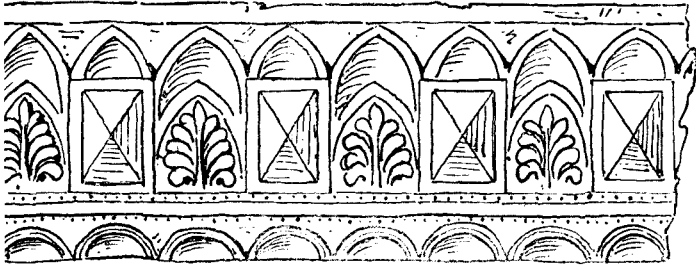
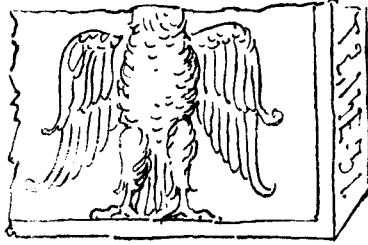
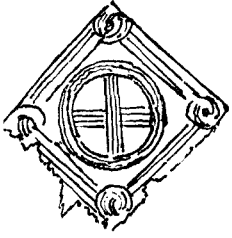

a. Istočna strana.

1. ВЪ НМС ОЦА И СНИ(А) И С

b. Sjeverna strana

2. ВЕТОГА (ДЪХ)А АСЕ АСЖИ ГРЪБАУА ВОС(ВО)ДС
МНОТОША ПОУТЕНА И Ж Т

ORCLE CA
DAP INE
COR CLECO &
SCAR FELICI

